بسم الله الرحمن الرحيم

ANLAMINI BİLMEDEN OKUMAK

Mesleği, meşrebi, eğitimi, konumu, dili, dini, rengi ne olursa olsun bir kere Kur'an üzerinde düşünmeye maruz kalan veya bunu seçen insan artık ömrü boyunca bundan kurtulamaz. Namaz kılmak ve namazda Kur'an okumak, insanın ömür boyu buna maruz kalması anlamına gelmektedir.

İnsanları böylesi bir şeyden koparmanın yegâne yolu ise Kur'an'ın anlama müteallik bir şey olmadan da Kur'an olabileceğini aşılamaktır, Kur'an'ı noktalamak ve harekelemek işte buna yol açmıştır.

Anlamını bilmeden asla okuyamayacağınız bir metni, anlama ihtiyaç duyulmadan da okunan bir metne çevirmek onu kalpten söküp dile, ses tellerine, mahreçlere ve dudaklara indirgemektir.

İnsanın konuşmasını sağlayan şey havadır. İnsan içine hava çeker, çektiği hava insandaki anlama uğrar, orada anlamları içine doldurur, içi anlamla dolu olan hava ses tellerine, mahreçlere gönderilir ve en sonunda içi anlamla dolu olan hava "ses" olarak ağızdan çıkar.

İnsan bir şeyi okurken şunu yapar: Göz birtakım kelimeleri görür, gördüğü şeyler insanın içinde de bulunan birtakım anlamların var olan tüm anlamlardan temyizini açığa çıkarır (beyan). Açığa çıkan bu anlamlar içe çekilen havaya yüklenir, yüklü hava aynı şekilde ses tellerine ve mahreçlere gönderilir ve nihayet anlamla dolu olan hava "ses" olarak dışarı çıkar.

Anlamını bilmeden Kur'an (ya da herhangi bir metni okumak) ise şöyledir: Göz birtakım kelimeleri görür, kelimeler içte bir anlamın oluşmasına veya temyiz edilmesine yol açmaz. Sadece seslerin temyiz edilmesine yol açar yani anlamlar arasında bir temyiz değil, çıkarılması mümkün sesler arasında bir temyiz olarak kalır. Bu durumda anlamı bilinmeden okunan metin sadece ve sadece hiçbir anlama taalluk etmeden hangi sesin çıkarılacağına dair komutlara dönüşür. İnsanın içinde dolaşan havaya hiçbir anlam yüklenmez ve anlamdan yoksun olan boş hava ses tellerine ve mahreçlere gönderilir, işte o da "ses" olarak çıkar. Sonuçta ister anlamı bilinerek isterse de bilinmeyerek okunsun her ikisinde de çıkan ses aynıdır fakat iki ses arasındaki fark; birinde sese dönüşmüş hava anlam yüklüdür, diğeri sadece ses komutudur.

"Anlamı bilinmeden Kur'an okumanın hiçbir değeri yoktur." Demiyorum çünkü anlamını bilmeden Kur'an okuyan bir kişi de en nihayetinde okuduğu şeylerin anlamını bilmese de Allah'ın kitabına ait şeyler olduğunu bilir fakat bu okuduğu şeyin kendisinde oluşturduğu anlamlar değil, kendi düşüncesinin ürettiği anlamlardır yani eğer kendisi okuduğu şeyin Allah'ın kitabı olduğunu bilmese okuduğu şey ona saçma sapan gelir; oysa kişi Kur'an'a inansın ya da inanmasın Kur'an'ın Allah'ın kitabı olduğunu kabul etsin ya da etmesin eğer okuduğu metni anlayarak okuyorsa okuduğu hiçbir şey ona anlamsız gelmez, anladığı anlamı Allah'a taalluk ettirse de ettirmese de anlamsız gelmez.

İşte, Kur’an’ı noktalamak ve harekelemek önce Kur’an’ı, anlama ihtiyaç duymadan okuma seviyesine indirdi, namazlarda bu seviyeye inen Kur’an okundu bu yüzden insanlar Kur’an’a maruz kalmıyorlar ve bu yüzden de Kur’an üzerinde düşünme gereği duymuyorlar.

Kur’an etrafında oluşan eğitim sisteminin “Kur’an’ın anlamını bilmeden okuma”ya dönük olması insan düşüncesinin gerilemesine, Kur’an üzerinde düşünme yeteneğinin kaybolmasına yol açmakta çünkü ses çıkarmanın yeterli olduğu bir okumaya inanılması durumunda “anlamak” denilen eyleme ihtiyaç duyulmaz bu yüzden gözlerini kullanmaya kullanmaya görme yeteneğini kaybeden “semender”ler gibi oldu insanlar.

Her gün milyonlarca insan namazlarında Kur’an okuyor fakat bu hiçbir şekilde insanlarda okuduğu şeyi anlama duygusunu ve isteğini uyandırmıyor çünkü bir kere içe çekilen havanın anlamla doldurulmadan ses tellerine gönderilmesine de “okumak” denmişse artık gözün gördüğü ve içte mutlaka bir anlama taalluk etmesi gereken havanın içine anlam dolduramazsınız çünkü bu “GEREKSİZ” olur.

Kusursuzluk sadece Âlemlerin Rabbi Allah’ın olabileceği bir şeydir.

الحمد لله رب العلمين

Ramazan Demir
11.05.2025